

เอกสาร วรรณคดี และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525: 25-28) ได้กล่าวถึงการจัดอุปกรณ์และวัสดุวิชา
พลศึกษาสำหรับโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาว่า โรงเรียนควรจะได้จัดอุปกรณ์และวัสดุ
สำหรับกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้ให้เพียงพอทุกกิจกรรม แต่เนื่องจากกิจกรรม
พลศึกษามีเป็นจำนวนมาก สิ่งอาจละเอียดเป็นแนวทางในการจัดอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นและสำคัญ
สำหรับโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาต่อไปนี้ (จำนวนอุปกรณ์ที่เสนอแนะต่อไปนี้ หมายถึง จำนวน
อุปกรณ์ที่ใช้สอนในกิจกรรมนั้น ๆ ครั้งละหนึ่งห้องเรียน และมีจำนวนนักเรียนห้องละประมาณ
40-50 คน ถ้าโรงเรียนได้มีการสอนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเตียวหลายห้องเรียน จำนวน
อุปกรณ์ในกิจกรรมนั้นควรที่จะเพิ่มตามอัตราส่วน)

แนวการจัดอุปกรณ์ในระดับมัธยมศึกษาตามสัดส่วน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
1. ลูกฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
2. ลูกบาสเกตบอล	10 ลูก	20 ลูก
3. ลูกวอลเลย์บอล	10 ลูก	20 ลูก
4. ลูกเทเบิลเทนนิส	20 ลูก	40 ลูก
5. ตาข่ายเทเบิลเทนนิส	5 ผืน	10 ผืน
6. ไม้เทเบิลเทนนิส	20 อัน	40 อัน
7. โต้ะเทเบิลเทนนิส (อาจทำขึ้นเองและหีบเก็บได้)	5 ตัว	10 ตัว
8. ลูกขนไก่แบบพลาสติก	2 โหล	4 โหล
9. ไม้แรกเกตแบดมินตัน	20 อัน	40 อัน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ

	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
10. ตาชั่งแบบตมินตัน	5 ผืน	10 ผืน
11. ลูกตะกร้อ	20 ลูก	40 ลูก
12. ห่วงขำมตาข่าย	10 อัน	20 อัน
13. ไม้คทา	20 อัน	20 อัน
14. ลูกทุ่มน้ำหนัก (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	10 อัน	20 อัน
15. แหวนฝึกซ้อม (ไม้ไม้)	10 อัน	20 อัน
16. สกรยาน (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	5 ชุด	10 ชุด
17. เส้ากระโดดสูงพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
18. เส้ากระโดดค้ำพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
19. ไม้ค้ำถ่อ	5 ชุด	10 ชุด
20. นาฬิกาจับเวลา	3 เรือน	5 เรือน
21. ปืนปล่อยตัวพร้อมลูก	1 กระบอก	1 กระบอก
22. กระบี่	20 อัน	40 อัน
23. ฟล่อง	20 อัน	40 อัน
24. ตาบส่องสี	20 คู่	40 คู่
25. จ้าว	20 อัน	40 อัน
26. เบาะสำหรับยิมนา สติกและยิตหยุน	10 เบาะ	20 เบาะ
27. ราวเดี่ยว	1 ชุด	2 ชุด
28. ราวคู่	1 ชุด	2 ชุด
29. ฝึบกระโดด	1 ชุด	2 ชุด
30. ราวทรงตัว	1 ชุด	2 ชุด
31. ราวต่างระดับ	1 ชุด	2 ชุด
32. ม้ากระโดด	1 ชุด	2 ชุด
33. แทรมโปลีน	1 ชุด	2 ชุด
34. ไม้ฮอกกี้	22 อัน	44 อัน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ

	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
35. ลูกออกกี้	10 ลูก	20 ลูก
36. เครื่องป้องกันผู้รักษาประตู	2 ชุด	4 ชุด
37. เบาะยูโด	10 เบาะ	20 เบาะ
38. เสื่อยูโด	10 ตัว	20 ตัว
39. ห่วงข้อมตาข่าย	10 อัน	20 อัน
40. ลูกแฮนด์บอล	10 ลูก	20 ลูก
41. ลูกซอฟบอล	10 ลูก	20 ลูก
42. ไม้ตีซอฟบอล	5 อัน	10 อัน
43. ถุงมือสำหรับซอฟบอล	1 ชุด	2 ชุด
44. เบลีสำหรับซอฟบอล	1 ชุด	2 ชุด
45. เครื่องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง	1 ชุด	2 ชุด
46. เทปวัดระยะชนิดเหล็กกล้า	1 เส้น	2 เส้น
47. เสื้อยืดที่มีสีต่าง ๆ 4 สี ๆ ละ 15 ตัว (เรียงตามเบอร์)	1 ชุด	2 ชุด
48. เขือกสำหรับกระโดด	20 เส้น	40 เส้น
49. เครื่องเล่นเทปพร้อมเทป	1 ชุด	2 ชุด
50. ลูกรักบี้ฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
51. ลูกเทนนิส	2 โหล	4 โหล
52. ไม้แรกเกตเทนนิส	5 อัน	10 อัน
53. ตาข่ายล่านามเทนนิส	1 ผืน	2 ผืน

กรมพลศึกษา (2525: 23-27) ได้กำหนดเกณฑ์การจัดอุปกรณ์ระดับมัธยมศึกษา

ไว้ดังนี้

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม. 1	ยิทยู่น 1, 2	- เบาะ	24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
	ปิงปอง 1, 2	- โต๊ะ, ตาข่าย	10 ตัว	8 ตัว	4 ตัว
		- ไม้ตี	20 อัน	10 อัน	5 อัน
		- ลูกปิงปอง	6 โหล	4 โหล	2 โหล
ม. 2	กรีฑา 1, 2	- ไม้คทา	20 อัน	10 อัน	5 อัน
		- รั้วกระโดด	24 รั้ว	16 รั้ว	8 รั้ว
		- สัตว์ตึงบ็อก	8 ชุด	6 ชุด	4 ชุด
		- นาฬิกาจับเวลา	4 เรือน	2 เรือน	1 เรือน
		- ลูกกุ่มน้ำหนักรุ่นเล็ก กลาง ใหญ่ ทั้ง ชาย-หญิง	15 ลูก	12 ลูก	6 ลูก
	กระเป๋าระเบียง	- สักร แหวน ชาย-หญิง	15 อัน	12 อัน	6 อัน
		- เส้ากระโดดสูง	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		- กระเป๋าวาย	60 อัน	40 อัน	20 อัน
		- เทปดนตรีประกอบ	-	2 ชุด	1 ชุด
		- ลูกบาสเกตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
ม. 3	บาสเกตบอล 1, 2	- ลูกบาสเกตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
	ตะกร้อ 1, 2	- ตะกร้อหวาย	20 ลูก	10 ลูก	4 ลูก
ม. 4	แบดมินตัน	- ไม้ตีแบดมินตัน	20 อัน	16 อัน	8 อัน
		- ตาข่าย, เส้า	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		- ลูกขนไก่	6 โหล	4 โหล	2 โหล
		- ที่นั่งผู้ตัดสิน	-	2 ชุด	1 ชุด

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม. 5	แอนดบอล	- ลูกแอนดบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		- นกหวีด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
		- ประตูปฐมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
	เซปักตะกร้อ	- ตะกร้อหวาย	20 ลูก	10 ลูก	6 ลูก
		- ตาข่ายพร้อมเสา	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		- ที่รั้งผู้ตัดสิน	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด

ลำดับ ที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1.	ดาบสองมือ	ดาบหวาย	40 คู่	20 คู่	10 คู่
2.	ฟุตบอล	ลูกฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
3.	พลอง	พลองหวาย	40 อัน	20 อัน	10 อัน
4.	วอลเลย์บอล	ลูกวอลเลย์บอล	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
5.	กิจกรรมเข้า สังหระ	เครื่องเล่นเทป	-	2 เครื่อง	1 เครื่อง
		เครื่องขยายเสียง	-	4 ตัว	1 ตัว
		แตรมโหรีสังหระ	-	4 อัน	1 อัน
6.	ยูโด	เบาะยูโด	24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
		เสื่อยูโด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
7.	ออกกรี	ไม้ออกกรี	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกออกกรี	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		ประตูดอกกรีพร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
		ชุดสำหรับประตูดอกกรี	-	4 ชุด	2 ชุด

ลำดับ ที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
8.	ซอฟบอล	ถุงมือซอฟบอล	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกซอฟบอล	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		เบสบอลวีสี่เหลี่ยม และห้าเหลี่ยม	-	10 อัน	5 อัน
		หน้ากาก	-	2 อัน	1 อัน
		ไม้ตี	-	4 อัน	2 อัน
		แผงตาข่ายกั้นหลัง	-	2 แผง	1 แผง
9.	หีบกระบอก ม้าหมอน	บ็อกซ์แดนท์	-	4 ตัว	2 ตัว
		กระดานสปริง	-	4 อัน	2 อัน
10.	เทนนิส	ไม้ตี	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกเทนนิส	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		ตาข่ายพร้อมเสา	-	2 ชุด	1 ชุด
11.	ยิงธนู	คันธนู	-	20 อัน	10 อัน
		ลูกธนู	-	8 เป้า	4 เป้า
12.	รักบี้ฟุตบอล	ลูกรักบี้ฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		ลักริมแมชชีน	-	2	1
13.	ยกน้ำหนัก	บาร์เบลขนาด 200 ปอนด์	2 ชุด เพิ่มคาน 2 อัน	1 ชุด เพิ่มคาน 1 อัน	1 ชุด
		เข็มขัดรัดเอว	20	10	5
		รองเท้ายกน้ำหนัก	20	10	5
14.	มวยไทย - ล่ากล	นวมซ้อม	20 คู่	10 คู่	5 คู่
		กระสอบ	20	10	5
		กระสอบทราย	6	4	2
		พื้นยิงบอล	4	2	1

ลำดับ ที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		เครื่องป้อนกันดัริยะ	20	10	5
		เป่าล่อ	6	4	2
		แบคช่อกกระสอบทราย	20	10	5
		เชือกกระโดด	40	20	10
		เวท	-	1	1
15.	ง้าวหวาย	ง้าวหวาย	60	40	20
16.	โปโลน้ำ	ลูกโปโลน้ำ	7	4	2
		ประตูปรั้มตาข่าย	2	1	1
		ท่อนแบ่ง เขตสนาม	2	1	1
17.	ราวทรงตัว	ราวทรงตัว ข่าย	2	1	1
		ราวทรงตัว หกึ่ง	2	1	1
18.	ราวต่างระดับ	ราวต่างระดับ	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
19.	ห่วง	ห่วง	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
20.	จักรยาน	จักรยาน	10	8	4
		หมวกกันน็อค	10	8	4
21.	เน็ตบอล	ลูกเน็ตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		เส้าพรั้มตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
22.	ราวเดี่ยว-คู่	ราวเดี่ยว-คู่	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		เบาะ	8	4	2

เกี่ยวกับอัตราส่วนต่าง ๆ ระหว่างเนื้อที่สนามต่อจำนวนนักเรียน, จำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียน และจำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ได้มีข้อเสนอแนะและวิจัยไว้ดังนี้

ลูคนธ์ กู๋ตอง (2516: 34) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจเนื้อที่ที่ใช้ทำการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล" ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนของเนื้อที่โดยเฉลี่ยคือ สนามกลางแจ้งเท่ากับ 4.17 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน เนื้อที่สนามในร่ม 0.13 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน และโดยส่วนรวมเนื้อที่สนามเท่ากับ 4.30 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

จากผลการวิจัยของคณะกรรมการได้กำหนดขนาดของชั้นเรียนไว้ดังนี้คือ ใน 1 ชั้นเรียน ควรมีนักเรียนไม่เกิน 35 คน และจากการประชุมของคณะกรรมการสมรรถภาพทางกายของรัฐนิวยอร์ก เกี่ยวกับอัตราส่วนจำนวนนักเรียนต่อครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษา 190 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน และการจัดหมู่ในการเรียนพลศึกษา ถ้าจะให้ได้ผลดีควรจัดแบ่งตามเพศ อายุ และความคล้ายคลึงกันทางด้านสมรรถภาพ อุปนิสัย ทักษะ ความสามารถ และทางด้านอื่น ๆ อีก ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากยิ่งขึ้น (ลุ่มคิด ชิตประสงค์ 2521: 97-98)

กรมพลศึกษา (2525: 17-18) ได้กำหนดว่า "จำนวนนักเรียนปกติควรเป็นห้องละ 30-35 คน และไม่ควรเกิน 40 คน อัตราส่วนระหว่างครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนในเขตพื้นที่มากคือ ครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 160 คน เกณฑ์ปานกลางคือ ครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 180 คน และเกณฑ์ต่ำคือ ครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 200 คน"

เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

วิลเลียม (William 1964: 423) ได้กล่าวว่า ขอบข่ายของการบริหารหรือจัดการโปรแกรมพลศึกษา ควรประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการคือ โปรแกรม (Program) เครื่องอำนวยความสะดวก (Facilities) และตัวบุคลากร (Personnel)

ลาพอร์เต (Laporte 1958: 50-51) ได้เสนอแนะว่า "ควรมีครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน หรือไม่เกิน 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน และในชั้นหนึ่ง ควรมีครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 35 คน"

บูชเชอร์ (Bucher 1975: 315) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความรับผิดชอบของครูพลศึกษาว่า "ครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน และไม่ควรมีเกิน 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน ในระดับประถมศึกษา ส่วนในระดับมัธยมศึกษา ครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 190 คน"

แมคคอนเนล (MacConnell 1957: 208-209) ได้กล่าวถึงพื้นที่ที่จำเป็นในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่า "จำนวนนักเรียน 600 คน ต้องการพื้นที่ประมาณ 35,000 ตารางฟุต หรือ นักเรียน 1 คน ต้องการพื้นที่ประมาณ 58.33 ตารางฟุต หรือเท่ากับ 5.25 ตารางเมตร"

แมรีเอเลน และเฟียต (Maryhelen and Fait 1957: 49) กล่าวว่า "การเรียนการสอนพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้คือ ครูได้รับการฝึกหัดมาอย่างดีเยี่ยม นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน มีสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกเพียงพอกับจำนวนนักเรียน"

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ (2522: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถานอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" ได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในสถานอาชีวศึกษา จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดโปรแกรมพลศึกษาในสถานอาชีวศึกษา ประกอบด้วย โปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร้อยละ 92 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 55 โปรแกรมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการร้อยละ 55 และโปรแกรมการคัดพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติร้อยละ 4 ปัญหาในการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถานอาชีวศึกษา ปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดสถานที่สำหรับสอนกิจกรรมในร่ม สถานที่ที่ทำความสะอาดร่างกาย

และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร ในด้านความคิดของครูพลศึกษา ในสถาบันรัฐบาลและ
สถาบัน เอกชน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียน
และปัญหา การจัดโปรแกรมพลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
แต่ในด้านปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ครูพลศึกษา ในสถาบันรัฐบาลประ สบมากกว่าครูพลศึกษา ใน
สถาบัน เอกชน

วิสิฐ เขมะภาดะพันธ์ (2522: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ
ดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพลีโยการ ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่ง แบบ
ถามไปยังครูพลศึกษาจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนพลีโยการในกรุงเทพ
มหานครได้จัดครบตามโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน แต่จัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียน
ผิดปกติมีน้อย การสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนตามหลักสูตร การจัดการแข่งขันกีฬา
ระหว่างโรงเรียน จัดตามที่ทางกรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานครจัดขึ้น การจัดพลศึกษา
เพื่อให้นักเรียนได้จัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ โดยจัดตลอดปี ไข่เวลาพักกลางวันและหลังเลิก
เรียน ตลอดจนวันสำคัญของโรงเรียน

ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนพลีโยการยังคงมีอยู่มาก ได้แก่ สถานที่ สิ่ง
อำนวยความสะดวก และจำนวนครูพลศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็น
ความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลและเอกชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาใน
โรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

วุฒิพงษ์ ตันทนาภรณ์กุล (2523: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ
ดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ ลายสำมัญระดับที่ห้า ในกรุงเทพมหานคร"
โดยส่ง แบบสอบถามไปยังครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อีกจำนวน 48 คน ได้แบบ
สอบถามคืนมาคิดเป็นร้อยละ 91.67 และนักศึกษาผู้ใหญ่ลายสำมัญระดับที่ห้า จำนวน 320
คน ได้แบบสอบถามคืนมาร้อยละ 95.00 จากโรงเรียนผู้ใหญ่ 16 แห่ง ในเขตกรุงเทพ
มหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ข้อที่เป็น
ปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ โรงเรียนไม่มีตำราทางพลศึกษาไว้ให้ค้นคว้า ครูพลศึกษาไม่มี
โอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ ครูพลศึกษาไม่มีเวลาและไม่มี

สำเนาสำหรับฝึกซ้อมกิจกรรม นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษา นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ ขาดระเบียบวินัย ไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสม อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ความไม่ละดวงในการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียนมาฝึกซ้อม หลังฤดูร้อนไม่ต่อเนื่องและยืดหยุ่นไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ช่วงระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมไม่เอื้ออำนวย ขาดงบประมาณ และขาดวิทยากรที่จะมาช่วยดำเนินงาน ครูอื่น ๆ ไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและกีฬาระหว่างโรงเรียน ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขัน ผู้บริหารไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยกัน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการบริหารทางพลศึกษา ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกาย โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นสำหรับโครงการนี้ ครูขาดการประสานงานกับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ

ศัลป์พงษ์ ศิริวุฒ (2523: ง-ล) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการคัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียน มีการคัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม ปัญหาการคัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องฝึกครู ขาดตำราแบบเรียนและคู่มือ เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนคือ ขาดงบประมาณ ขาดเวลาสำหรับแข่งขัน ขาดอุปกรณ์ฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านนันทนาการคือ ขาดเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านบรรดิกการคือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ ขาดงบประมาณค่าใช้จ่าย และไม่สามารคัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการคัดและดำเนินการในด้านต่าง ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผู้พรรณ จิตต์ภักดี (2524: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ
ดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8"
โดยนำแบบสอบถามไปถามครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษา ในเขต
การศึกษา 8 จำนวน 91 คน ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียน
ราษฎร์จัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการแข่งขันท
กีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันทกีฬาภายนอกและระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรม
เพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กปกติมีสัดส่วนน้อยมาก ปัญหาเกี่ยวกับการ
การสอนวิชาพลศึกษาคือ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมไปตามหลักสูตร จำนวนนักเรียน
แต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เกี่ยวกับการ
จัดการแข่งขันทกีฬาภายในโรงเรียน และการจัดการแข่งขันทกีฬาภายนอกหรือกีฬาระหว่าง
โรงเรียนคือ ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน และผู้บริหาร
ไม่สนับสนุน เกี่ยวกับตัวครูพลศึกษาคือ ครูมีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน
ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ได้แก่ คีฬานิเทศก์ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษา
เลย ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรม ไม่ใช่วิชาการศึกษา และผู้บริหาร
เข้าใจว่าวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนให้เด็กเล่นกีฬา เพื่อแข่งขันท

✓ ผู้พล ศรัณผลประพันธ์ (2525: ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ
ดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10" โดยส่งแบบ
สอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 216 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาร้อยละ 90 ผลการ
วิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาดังนี้คือ
การสอนพลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันทกีฬาภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนันท
นาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กปกติไม่มีการจัด ปัญหาการจัดและดำเนินการ
โปรแกรมพลศึกษา พบว่า จำนวนครูพลศึกษา งบประมาณ โสติกส์อุปกรณ์ และอุปกรณ์พล
ศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่ม และห้อง
เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดหนังสือและเอกสารทางพลศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน
ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอนและมีงานพิเศษมากเกินไป

ในด้านความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลกับครูพลศึกษาในโรงเรียน

ราษฎร์ เกี่ยวกับปัญหา การคัดและตำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในชั้นเรียน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เบคเคอร์ (Becker 1971: 5172-A - 5173-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับผู้ชายของวิทยาลัยชุมชนในรัฐโอริกอน" (An Evaluation of Physical Education Programs for Men on Oregon Community Colleges) โดยศึกษาเกี่ยวกับการจัดบุคลากร เครื่องอำนวยความสะดวก การคัดโปรแกรมกิจกรรม ความสนใจในวิชาฟิสิกซ์ และการคัดโปรแกรมการเล่นของครู โดยใช้แบบประเมินของ เนลสัน-โคเมอร์ ออลเสน (Neilson-Comer Allsen) ส่งให้ผู้บริหารของวิทยาลัยชุมชน 12 แห่งในรัฐโอริกอน เป็นผู้ประเมิน ผลปรากฏว่า ความสนใจในวิชาฟิสิกซ์ของครูพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แต่มีการเตรียมตัวในด้านการเล่นต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เรื่อง เครื่องอำนวยความสะดวกต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย การคัดโปรแกรมทางด้านพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ข้อเสนอนี้คือ ควรมีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาทุก ๆ 5 ปี

โรบินสัน (Robinson 1971: 5185-A - 5186-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา" (A Survey of the Girls' Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน คัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติประมาณร้อยละ 63 มีการคัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด คัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนประมาณร้อยละ 61 ครูพลศึกษายังคัดโปรแกรมพลศึกษาไม่สมบูรณ์ประมาณร้อยละ 81 เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และการสนับสนุนจากผู้บริหาร

เฮนน์ (Hein 1972: 2149-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาและพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาในรัฐอาวาย" (A Survey to

Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in Districts and Islands in the State of Hawaii)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของ โปรแกรมพลศึกษา และพลศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาคและหมู่เกาะในรัฐฮาวาย โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 29 แห่ง การสำรวจใช้ใบให้คะแนนของ ลาปอร์เต (Laporte Score Card) แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนในส่วนภูมิภาคกับโรงเรียนในหมู่เกาะ ผลการวิจัยพบว่า รัฐฮาวายมีการปรับปรุง โปรแกรมพลศึกษาและพลศึกษาตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาเป็นแบบฟอสซัม (Fossum Study) โรงเรียนในหมู่เกาะโอฮู (Oahu) และเกาะมุย (Maui) มีคะแนนสูงสุด โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีคะแนนดีกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ในการสำรวจสภาพทั้ง 10 ด้าน พบว่า 7 ด้านอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง 2 ด้านอยู่ในเกณฑ์ดี และมีเพียง 1 ด้านที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

โคเกอร์ (Coker 1972: 1484-A - 1485-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายของ โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกแล้ว ในรัฐหลุยส์เซียน่า" (A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools) เพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐหลุยส์เซียน่าเกี่ยวกับ (1) การเตรียมตัวสำหรับการเล่นในวิชาฟิสิกส์ (2) จำนวนชั่วโมงการเล่น (3) รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (4) วิธีสอนของครู โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูพลศึกษาจำนวน 75 คน และบางอย่างก็ใช้การสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมตัวเพื่อวิชาฟิสิกส์เป็นอย่างดี ครูพลศึกษาร้อยละ 67 มีวุฒิปริญญาตรี นอกนั้นได้รับวุฒิปริญญาโท หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา ขนาดของชั้นเรียนวิชาพลศึกษาโดยเฉลี่ยห้องละ 31 คน บัณฑิตที่สำคัญในการเรียนพลศึกษา ได้แก่ ชุดฝึก (Gym uniform) ความสนใจของผู้เรียน และการทดสอบทักษะ หลักสูตรพลศึกษาทั่วไปประกอบด้วย บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ซอฟเทนดอล และ ฟุตบอล (touch football) และมีการเรียนกิจกรรมกึ่งสมัครเล่นอีก 3 กิจกรรม คือ เทนนิส ยืดหยุ่น และ แบดมินตัน

ประมาณร้อยละ 50 โรงเรียนพลศึกษามีขนาดที่พอเพียง แต่ในระดับท้องถิ่นได้รับทุนอุดหนุนเกี่ยวกับโครงการพลศึกษาน้อยมาก ปัญหาที่ครูพลศึกษาเผชิญอยู่ คือ ขาดอุปกรณ์ขาดเครื่องอำนวยความสะดวก ขนาคงของขึ้น เรียนใหญ่เกินไป และขาดสถานที่ฝึกพลศึกษาในร่ม สำหรับการแต่งกาย ครูพลศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งและนักเรียนทั้งหมดแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรม มีห้องสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า โดยเฉพาะแต่ขาดการเอาใจใส่

สรุปผลการวิจัย คือ โดยทั่วไปโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐหลุยส์เซียน่า ได้รับการปรับปรุงระหว่างช่วงเวลา 14 ปีที่ผ่านมา แต่สภาพปัจจุบันยังบกพร่องและขาดการวางแผนระยะยาว

ฟิตซ์จีแอลด์ (Fitzgeeald 1974: 5094-A - 5095-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์และการประเมินผลการเรียนโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนหญิงในรัฐเนบราสกา" (An Analytical and Evaluative Study of Selected Aspects of Certain Secondary School Girls' Physical Education Programs in Nebraska) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานการณ์ของนักเรียนหญิงที่เลือกเรียนโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเนบราสกา โดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 4 รายการคือ (1) รูปแบบของการจัดกระบวนการ (2) เนื้อหารายละเอียดของโครงการ (3) เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ (4) แหล่งวัสดุสำหรับวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้สุ่มจากโรงเรียน 5 ประเภทคือ (1) โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (Junior high schools) (2) โรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับ เอ (Class A high schools) (3) โรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับ บี (Class B high schools) (4) โรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับ ซี (Class C high schools) (5) โรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับ ดี (Class D high schools) ได้รับข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด 75 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างประเภทของโรงเรียน แต่มีความแตกต่างกันในด้านผู้สอน คือ โรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้หญิงสอนนักเรียนหญิงจะมีคุณภาพดีกว่าโรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้ชายสอนนักเรียนหญิง

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการตัดสิน คือ คะแนนรวมของโปรแกรมพลศึกษาทั้งหมด 4 รายการ ถ้าได้ร้อยละ 60 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 70 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 90 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เกี่ยวกับรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน เครื่องอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Fair) ส่วนเนื้อหาสาระของโครงการและแหล่งวัสดุสำหรับวิชาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี (Poor) ผลการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพร้อยละ 56.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี (Poor)

คุนยวิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย